

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

คำคุณ ลิทธิสमान. บรรณาธิการข่าวการเมือง หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ. ให้สัมภาษณ์ใน
นิตยสารเทรนต์แมน ปีที่ 5 ฉบับที่ 51 ,พฤศจิกายน 2539.

จอ่าน วุฒิกกรรมรักษา. หลักการรายงานข่าว.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ประกายพริก,2536.

ชัชรินทร์ ไชยวัฒน์. ผู้อำนวยการนิตยสารอาทิตย์รายสัปดาห์และคอลัมนิสต์. ให้สัมภาษณ์ใน
นิตยสารจีเอ็ม ปีที่ 11 ปีที่ 11 หลัง ,ธันวาคม 2539.

ดร.ณิ หิรัญรักษ์. เทคนิคการหาข่าวและเขียนข่าวหนังสือพิมพ์.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2537.

ดิน ปรัชญพฤทธิ. ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,2536.

ถาวร ปุญญพัฒน์. หลักการหนังสือพิมพ์.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มติชน,2538.

ทอม มินเทีย. หัวหน้าสำนักข่าวCNN ประจำประเทศไทย. ให้สัมภาษณ์ในนิตยสาร
จีเอ็ม ปีที่12 ฉบับที่ 202 ,กันยายน 2540.

ธีรารัตน์ พันทวี. "การวิเคราะห์กรอบของกระบวนการผลิตข่าวโทรทัศน์".วิทยานิพนธ์
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2537

นิธิ เอียวศรีวงศ์. "นักข่าวใหม่ในสายตานิธิ เอียวศรีวงศ์". มุมมองสองปรากฏ.
กรุงเทพมหานคร:สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย ,2537.

บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา. ฐานันดรที่สี่ จากระบบโลกถึงรัฐไทย.กรุงเทพมหานคร
:โครงการจัดพิมพ์คปไฟ,2537.

- ประมะ สดเวทิน. การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2539.
- ปัทมน สีนานุเคราะห์. "คุณลักษณะที่เป็นจริงและคุณสมบัติที่คาดหวังของนักข่าวเศรษฐกิจ ในทัศนะของนักข่าวเองและบรรณาธิการข่าว." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- พรพิมพ์ พรประภา. "วิชาชีพนิยมของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). "สื่อมวลชนกับการสร้างสรรค์สังคม" มุมมองสองปราชญ์. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย , 2537.
- พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช. การรายงานข่าวชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2539.
- พีระ จิระโสภณ . การรายงานข่าวเชิงสืบสวนแบบประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: ทีพีพีริ้นท์, 2538.
- ไพบุลย์ สุวรรณโพธิ์. การบริหารงานบุคคล . กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- สุโขทัยธรรมาริธาช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชา การข่าวและบรรณาธิการ หน่วยที่ 1-5, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ยุพา เพชรฤทธิ์. บนถนนคนทำข่าว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2536.
- คันฉวี ชุมนุมนมณี. "คุณลักษณะของนักข่าวและบทบาทในการพัฒนาสังคม : เปรียบเทียบความคิดเห็นของบรรณาธิการข่าวและอาจารย์ผู้สอนวิชาหนังสือพิมพ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533
- สุภา ศิริमानนท์. นักหนังสือพิมพ์. กรุงเทพมหานคร: ทีพีพีริ้นท์, 2528

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, วิษณุ วรรณุญ และมุขเมธี กลั่นนุรักษ์ .บทบาทของรัฐในทางด้านสื่อสารมวลชน : ข้อเสนอร่างพรบ.วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม,2539

เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเทคนิคการวิเคราะห์สื่อมวลชน ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ ,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ."ภาพตัวแทนโลกที่ฉายผ่านสื่อโทรทัศน์" เรียบเรียงจากต้นฉบับงานวิจัยของสุภาพร โพธิ์แก้ว : The Televisual of the world : a case Study of News Coverage of the May Incident in Thailand on Australian Television."Master Thesis" ,Macquarie University , 1993

เอกสารรายงานการสัมมนาทางวิชาการ. "การผลิตข่าวโทรทัศน์ในยุคสังคมข่าวสาร " คณะนิเทศศาสตร์ ,จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , กันยายน 2535.

เอกสารรายงานการสัมมนาทางวิชาการ. "ข่าวโทรทัศน์ที่มีคุณค่าถูกใจประชาชนไทย" คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,กรกฎาคม 2535.

ภาษาอังกฤษ

Cohler,David Keith . Broadcast Journalist.2nd ed. New Jersey: Prentice Hall , 1994.

Garrison ,Bruce .Professional News Reporting. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associated,1992.

Hallin ,Daniel C. "Commercialization and Professionalism in the American news media" Mass media and Society .2nd ed. London : Arnold,1996.

Lorence ,Alfred Lawrence and Vivian ,John. News Reporting and Writing .Boston : Allyn and Bacon,1996.

McQuail, Denis. Mass Communication Theory: an introduction. 3rd ed. London :
Sage, 1994.

Oxford Dictionary & Thesaurus .London : Oxford university, 1996.

Stephen, Mitchell . Broadcast News. New York : Holt , Rinehart and Winston , 1986

สัมภาษณ์

ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล , 23 ธันวาคม 2540

ดร.สรรพลี วิริยะศิริ , 11 และ 24 ธันวาคม 2540

ปิยนาด วิริยะศิริ , 14 มกราคม 2541

ยุพา เพ็ชรฤทธิ์ , 14 มกราคม 2541

พิชัย วาสนาสง , 16 ธันวาคม 2540

บุตรรัตน์ บุตรพรหม , 27 มกราคม 2541

ภาคผนวก

ประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เรื่อง

"คุณสมบัติความเป็นมืออาชีพของนักข่าวโทรทัศน์ไทย"

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับ "บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของสื่อมวลชนต่อสังคม" โดยเฉพาะของนักข่าว และสำหรับสื่อโทรทัศน์นั้น เป็นสื่อที่มีลักษณะเฉพาะตัว อาทิ ความสามารถนำเสนอได้ทั้งภาพและเสียง มีความรวดเร็วและคลอบคลุมอาณาเขตได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งจากลักษณะเฉพาะตัวนี้ จะส่งผลให้นักข่าวโทรทัศน์มีบทบาทหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือไปจากหน้าที่โดยรวมที่เหมือนกับนักข่าวในสื่ออื่นๆ หรือไม่อย่างไร
2. ในความคิดเห็นของท่าน "ข่าวโทรทัศน์ที่มีคุณภาพ" นั้นเป็นอย่างไร และตอนนี้ข่าวโทรทัศน์มีคุณภาพมากน้อยแค่ไหน และหากมองไปที่ตัว"นักข่าวโทรทัศน์" อยากทราบว่านักข่าวโทรทัศน์ในประเทศไทยขณะนี้เป็นอย่างไรมีข้อด้อยอะไรบ้าง รวมไปถึงเรื่องจรรยาบรรณของนักข่าวโทรทัศน์
3. นักข่าวที่ประชาชนปรารถนา คือ นักข่าวที่ยึดมั่นใน "อุดมการณ์" ขณะเดียวกัน นักข่าวในทุกๆ สื่อก็ถูกปลูกฝังในเรื่องของอุดมการณ์กันมานาน อย่างไรก็ตาม นักข่าวแต่ละคนก็ให้ความหมายหรือให้คำอธิบายแตกต่างกันไป ในความคิดเห็นของท่าน อุดมการณ์คืออะไร และอุดมการณ์อะไรบ้างที่นักข่าวควรยึดมั่นในการทำงาน (ความเป็นธรรม ความมีเสรีภาพ ความเที่ยงตรง ความรวดเร็ว)
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ หากกล่าวว่า "ถ้าให้นักข่าวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพได้มากเท่าไร โอกาสที่นักข่าวจะมุ่งพัฒนาตนเองและผลงานให้มีคุณภาพ ย่อมมีมากขึ้นเท่านั้น" และการที่บุคคลจะรักและเห็นคุณค่าในอาชีพของตน มักจะมีจุดเริ่มต้นมาจากความตั้งใจเริ่มแรกในการเข้ามาประกอบอาชีพ ดังนั้น ตามความเห็นของท่าน แรงจูงใจในลักษณะใดที่ผู้ที่ก้าวเข้ามาสู่วงการนักข่าวควรจะต้องมี โดยเฉพาะในวงการข่าวโทรทัศน์ (ปัจจุบันแรงจูงใจในการมาทำงานข่าวโทรทัศน์มีหลายประการเช่น คิดเอาดีทางนี้ หาประสบการณ์หรือกฤษฎางสู่งานอื่น ทำเล่นสนุกๆ ฯลฯ)

5. มีการกล่าวถึงคุณลักษณะของนักข่าวที่ดีไว้อย่างหลากหลาย อาทิ นักข่าวต้องเป็นผู้ที่อยากรู้ อยากเห็น ช่วงสังเกต ใช้ภาษาเก่ง มี 1 ose of 1 ewes ฯลฯ ท่านคิดว่าคุณลักษณะเหล่านี้เป็นคุณลักษณะที่ "เอื้อ" ให้การทำงานด้านข่าวเกิดประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด หรือมีคุณลักษณะอื่น ที่เป็นคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับนักข่าวอย่างแท้จริง

6. ในหนังสือหรือเอกสารเกี่ยวกับการทำข่าว ส่วนใหญ่แบ่งเรื่องของทักษะความเชี่ยวชาญในการทำงานของนักข่าวออกเป็น 2 ประการ ประการแรกคือ ทักษะในการเสาะหา รวบรวมข้อมูล อาทิ การค้นคว้า การสังเกต ใฝ่ดู หรือการสัมภาษณ์ ส่วนประการที่ 2 เป็นทักษะในการนำเสนอข้อมูลที่เสาะหามาได้ ทั้งนี้หากมองแบบเจาะเจาะจงลงมาที่ประเทศไทย ท่านคิดว่าการแบ่งแบบนี้เหมาะสมหรือไม่ หรือควรเป็นอย่างไร โดยเฉพาะกับงานข่าวโทรทัศน์

7. มีการเรียกร้องว่า หนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาวงการสื่อมวลชนได้ คือจำเป็นต้องมีนักข่าวที่มี "ความเป็นมืออาชีพ" ซึ่งคำว่า "มืออาชีพ" นี้ อธิบายได้กว้างออกไปตามความคิดเห็นของแต่ละคน ในฐานะที่ท่านเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ในวงการข่าว ท่านคิดว่าความเป็นมืออาชีพของนักข่าวคืออะไร (ประเมินความคิดเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับคำว่ามืออาชีพของแหล่งข้อมูล)

รายละเอียดของข่าวที่นำมาใช้ในการศึกษาภาพสะท้อนความเป็นมืออาชีพ

1) ข่าวชุด “ส่วยทางหลวง” สถานีโทรทัศน์ไอทีวี

จากการที่ทางราชการได้กำหนดนำหนักสินค้าที่รถบรรทุกแต่ละคันจะบรรทุกได้คือไม่เกินพิกัด 21 ตันนั้น ได้กลายเป็นโอกาสให้ตำรวจในหลายพื้นที่เรียกสินบนหรือ “ส่วย” จากบรรดาผู้ประกอบการรถบรรทุกสินค้าหรือจากคนขับรถบรรทุกที่เจตนาบรรทุกสินค้าเกินพิกัด

เพื่อยืนยันเรื่องดังกล่าว ทีมข่าวอาชญากรรมของไอทีวีได้แอบซุ่มถ่ายพฤติกรรม การเก็บส่วยของตำรวจที่ป้อมสถานีตำรวจภูธรอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และ ป้อมตำรวจทางหลวงวังมะนาว จังหวัดราชบุรี ภาพที่บันทึกได้จากทั้ง 2 แห่ง จะมีลักษณะคล้ายกัน คือเป็นภาพของบุคคลที่เป็นไม่ใช่ตำรวจ แต่เป็น “ลูกมือ” ที่ถูกจ้างวาน มาเพื่อตัดตอนความผิด ฉายไฟฉายเป็นสัญญาณเรียกเก็บส่วยจากรถบรรทุกที่วิ่งผ่าน ป้อมไปมา เมื่อคนขับเห็นสัญญาณไฟ ก็จะโยนเงินประมาณ 20 บาท ลงไปที่ป้อม ลูกมือ จะเก็บเงินดังกล่าวมาไว้รวมกันที่ลิ้นชักใต้ภายในป้อมตำรวจ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ ตำรวจภายในป้อมก็จะนำเงินเหล่านั้นไป ซึ่งจากการสัมภาษณ์คนขับรถบรรทุกได้ความ ว่าการเรียกสินบนโดยวิธีนี้มีให้เห็นทั่วไป เป็นวิธีการที่ตำรวจนิยมใช้ เพราะสะดวก เริ่ม จากสมัยก่อนเก็บคันละ 10 บาท ปัจจุบันเพิ่มเป็น 20 บาท หากรถคันใดไม่ยอมจ่าย ตำรวจจะนำมอเตอร์ไซค์ไล่ตามไปจับกุมทันที

นอกจากนี้ ยังมีการเรียกเก็บส่วยจากคนขับรถบรรทุกที่ด่านซึ่งนำหนักรถบรรทุก โดยทีมข่าวไอทีวีได้แอบขึ้นไปบนรถบรรทุกคันหนึ่งเพื่อสังเกตการณ์และเก็บภาพการเรียก เก็บส่วยด้วยวิธีนี้ ที่ด่านซึ่งลาดบัวขาว อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา และได้พบว่าเมื่อ รถบรรทุกแต่ละคันวิ่งผ่านด่านซึ่ง หากน้ำหนักเกิน ตำรวจจะกดกริ่งเป็นสัญญาณบอก ถ้า กดกริ่ง 1 ครั้ง หมายถึงต้องจ่าย 60 บาท 2 ครั้ง 80 บาท หากดังถี่ หมายถึงน้ำหนักเกิน มาก ต้องจ่าย 100 - 200 บาทต่อคัน ซึ่งยืนยันได้จากภาพที่ทีมข่าวได้บันทึกไว้ คือภาพ ตำรวจกำลังยื่นมือไปรับเงินจากคนขับรถบรรทุกคันที่อยู่ข้างหน้าคันที่นักข่าวซ่อนอยู่

การเรียกเก็บส่วยที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการเรียกเก็บส่วยโดยตรง ซึ่งยังมีการเรียกเก็บส่วยอีกวิธีหนึ่งที่กำลังระบอบไปทั่วประเทศ คือ "ส่วยสติ๊กเกอร์" ซึ่งมีทั้งสติ๊กเกอร์ที่ทางตำรวจผลิตขึ้นมาเอง และแจกจ่ายให้แก่รถบรรทุกที่จ่ายสินบนเป็นรายเดือนไว้เป็นสัญลักษณ์ เช่น รถบรรทุกที่ติดสติ๊กเกอร์ที่มีอักษร จร7 หมายถึงว่าคนขับได้จ่ายเงินแก่ทางตำรวจราคาทำ 7 เป็นจำนวนเดือนละ 3,000 บาทแล้ว สามารถบรรทุกเกินน้ำหนักได้ตั้งแต่จังหวัดนครปฐมถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยไม่ถูกเรียกจับ

หรือส่วยสติ๊กเกอร์อีกแบบคือ บริษัทเดินรถหรือประกอบกิจการบรรทุกสินค้ารายใหญ่ๆ จะตั้งตัวเป็นบริษัท "รับเคลียร์ตำรวจ" โดยจะผลิตสติ๊กเกอร์ออกมาจำหน่ายในราคาแผ่นละ 2,000 -4,000 บาท และให้ผู้ประกอบการรถบรรทุกรายอื่นมาซื้อไป และเงินที่บริษัทรับเคลียร์ตำรวจเหล่านี้ได้ไป จะนำมาหักลบค่าใช้จ่ายและกำไร ก่อนที่จะรวบรวมส่งไปให้ตำรวจภูธรและตำรวจทางหลวงต่อไป ทั้งนี้สติ๊กเกอร์ที่เจ้าของรถบรรทุกซื้อไปนั้น ทุกแผ่นจะมีข้อความหรือตัวอักษรเหมือนกัน เพื่อเป็น "รหัส" บอกให้ตำรวจรู้ว่ารถเหล่านี้ได้จ่ายส่วยแล้ว ทางตำรวจจะไม่เรียกตรวจหรือจับกุม เช่น สติ๊กเกอร์อักษร "ก" จะเป็นสติ๊กเกอร์ที่ร้านแป๊ะแก่ ซึ่งเป็นร้านประกอบกิจการรถบรรทุกย่านแยกราชประสงค์ มีนบุรีผลิตขึ้น รถบรรทุกที่ติดสติ๊กเกอร์นี้ จะวิ่งเส้นมีนบุรี-จะเชิงเทราโดยไม่โดนเรียกจับ

สำหรับกรณีส่วยสติ๊กเกอร์นี้ ทีมข่าวได้ติดตามต่อไปและพบว่าบริษัทขนส่งสินค้าที่ดำเนินงานด้านนี้อย่างจริงจังและมีเครือข่ายทั่วประเทศ คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัดลำปางรุ่งเรือง ทรานสปอร์ต หรือบริษัทเจริญรุ่งเรือง ซึ่งเป็นบริษัทขนส่งสินค้ารายใหญ่ในภาคเหนือ โดยบริษัทนี้ จะผลิตสติ๊กเกอร์และส่งออกจำหน่ายผ่านเอเยนต์ใหญ่ 5 รายทั่วประเทศ เพื่อกระจายต่อไปยังปั้มน้ำมันหรือร้านอาหารที่คนขับสิบล้อจะรู้จักว่ามีสติ๊กเกอร์ขายเป็นประจำทุกเดือน โดยจำหน่ายแผ่นละ 200 บาท ซึ่งนอกจากคนขับจะได้สติ๊กเกอร์ไป 1 แผ่น ยังจะได้รับนามบัตรที่มีเบอร์โทรศัพท์ของเอเยนต์ที่ใช้ติดต่อหากเกิดปัญหาด้วย

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ทางราชการจะแสดงความเข้มงวดและจับตาดูในเรื่องการเรียกเก็บส่วยของเจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านี้ แต่การเก็บส่วยวิธีต่างๆ ก็ยังมีต่อไป เพราะฝ่ายของคนขับรถบรรทุกมองว่าเป็นเหมือนการจ่ายค่าประกันภัยวิธีหนึ่ง ที่ช่วยให้มีความสะดวกสบายในการทำงานมากขึ้น

2) ข่าวชุด “คดีฆาตกรรมนายแสงชัย สุนทรวัฒน์ ผู้อำนวยการ อ.ส.ม.ท.”
สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 9 อ.ส.ม.ท.

คดีฆาตกรรมนายแสงชัย สุนทรวัฒน์ ผู้อำนวยการผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นคดีอุจฉกรรจ์ที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างสูง เพราะนายแสงชัย นอกจากจะเป็นนักสื่อสารมวลชนที่มีความสามารถแล้ว ยังเป็นผู้ประกอบการองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยที่สร้างผลกำไรสูงสุดให้แก่หน่วยงานด้วยแนวคิดที่ว่า อ.ส.ม.ท. ต้องเป็นของประชาชน ดังนั้นการเสียชีวิตของท่านจึงเป็นที่สงสัยกันว่าใครคือมือปืน ใครคือผู้บงการและอะไรคือสาเหตุของการฆาตกรรม

โดยคดีดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2539 เวลาประมาณ 20.30 น. ซึ่งนายแสงชัยและนางวัชรีย์ผู้เป็นภรรยาได้เดินทางกลับจากการรับประทานอาหารเย็นที่ร้านข้าวใหม่ บริเวณหมู่บ้านเมืองทองธานี 3 ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเมื่อรถของนายแสงชัย ที่มีนางวัชรีย์เป็นคนขับ ได้มาถึงแยกป๊อบปูล่า คนร้ายสองคนได้ขึ้นรถจักรยานยนต์เข้ามาประกบทางด้านที่นั่งของนายแสงชัยและใช้ปืนขนาด 9 มมยิงเข้าที่นายแสงชัย กระสุนได้ตัดหัวหัวใจและทำให้นายแสงชัยเสียชีวิตในเวลาต่อมา

การสืบสวนสอบสวนเริ่มขึ้นอย่างยากลำบาก เพราะปราศจากพยานและหลักฐานพยานตัวเอกพจน์ บุญยจินดา อธิบดีตำรวจในขณะนั้น มีคำสั่งให้พลตำรวจเอกพรศักดิ์ ตูรณวิบูลย์ รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามเป็นผู้ควบคุมคดี และให้ผู้บัญชาการหัวหน้าตำรวจภาคหนึ่งเป็นหัวหน้าชุดสืบสวน ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางเป็นหัวหน้าชุดจับกุมคนร้าย ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้ตั้งประเด็นการฆาตกรรมไว้ทุกประเด็น แต่มุ่งไปที่ประเด็นความขัดแย้งในการทำงานระหว่างนายแสงชัยกับคณะกรรมการบริหาร อ.ส.ม.ท. หรือบอร์ดอ.ส.ม.ท. และประเด็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ขององค์การกับผังรายการวิทยุ โดยพนักงานสอบสวนได้เรียกตัวพนักงานระดับสูงของอ.ส.ม.ท. ทุกคนมาทำการสอบปากคำทุกคน รวมไปถึงพลเอกนฤตล เดชปรียุทธีประธานบอร์ด และนายจักรสุวรรณ ธนโสภณ กรรมการบอร์ดคนหนึ่งที่มีข่าวความขัดแย้งกับนายแสงชัย

จนในวันที่ 27 เมษายน 2539 นางอุบล บุญยชโรธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร เจ้าของบริษัทอุบลศรีการเคหะ ผู้ร่วมลงทุนกับสถานีวิทยุของอ.ส.ม.ท.และ

ถูกยกเลิกสัมปทานไม่ต่อสัญญาให้ เพราะทำผิดระเบียบของอ.ส.ม.ท. ได้เดินทางมาให้ปากคำกับทางเจ้าหน้าที่ ตำรวจ โดยนางอุบลได้ให้การปฏิเสธ ขณะที่แนวทางการสืบสวนชี้ว่านางอุบลตกเป็นผู้ต้องสงสัย เพราะนางอุบลเป็นผู้เสียผลประโยชน์ในการยกเลิกสัมปทานดังกล่าว และนายแสงชัยเคยต่อว่านางอุบลอย่างรุนแรง เมื่อนางอุบลได้นำพระเลี่ยมทองและสร้อยทองคำมามอบให้นางแสงชัยเพื่อเป็นสินบน เป็นเหตุให้นางอุบลมีความโกรธแค้น

ในส่วนของ การสืบหามือปืนรับจ้างที่เป็นคนร้าย ชุดสืบสวนได้นำผู้ต้องสงสัยหลายรายมาทำการสอบสวน แต่ก็ได้ปล่อยตัวไป จนช่วงปลายเดือนเมษายน ทางตำรวจได้เบาะแสของคนร้าย จากกลุ่มมือปืนในจังหวัดเชียงใหม่ นายทวี พุทธจันทร์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นลูกเขยของนางอุบล และเป็นทนายความให้กับบริษัทอุบลศรี ได้มาติดต่อหามือปืนมาสังหารนายแสงชัย โดยติดต่อผ่านนายสวัสดิ์พระมาลัย ให้ไปว่าจ้างมือปืนคือ นายบุญมี ดวงดอกมุล มือปืนในกลุ่มของนายวิศิษฐ์ พึ่งรัมย์ อดีตเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ซึ่งเป็นผู้ต้องหาตามจับในคดีฆ่าพ่อค้าในตลาดไนท์บาร์ซ่า ซึ่งเบาะแสที่ได้ระบุว่ามีความพยายามสังหารนายแสงชัยก่อนหน้านี้ถึง 4 ครั้งแต่ไม่สำเร็จ

โดยทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวนายสวัสดิ์และนายบุญมี มาทำการสอบสวน ได้ความว่าเป็นนายอิศวร เพ็ชรรักษา ลูกน้องของนายทวีรับงานนี้ไปทำเองแต่ไม่สำเร็จ จึงได้มอบต่อให้นายกนกศักดิ์ อินทรสมาน ทำต่อ หลังจากนั้นทางตำรวจได้เบาะแสเพิ่มเติมจากนายกิตติพงษ์ อินทรपालิต มือปืนคดีพยายามฆ่าผู้อื่นที่ให้การว่าตนเองก็เคยได้รับการติดต่อให้มารับงานนี้ แต่ก็ทำไม่สำเร็จเช่นกัน พร้อมกับระบุชื่อมือปืนจำนวน 4 คนที่รับงานไปเป็นกลุ่มสุดท้าย และลงมือสังหารนายแสงชัยเป็นผลสำเร็จในวันที่ 11 เมษายน

เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้ดำเนินการจับกุมคนร้ายทั้ง 4 คน คือ นายสุนันท์ วงษ์คำหาญ นายกนกศักดิ์ อินทรสมาน นายณฤฤทธิ์ อุ่นตระกูล และนายชัยชนะ คงหนูน ทั้งนี้ในการทำแผนประกอบคำรับสารภาพ คนร้ายได้ให้การขณะที่มีการบันทึกเทปโทรทัศน์ว่า นายทวี ไม่ทราบนามสกุล เป็นผู้ว่าจ้างให้พวกตนมาสังหารนายแสงชัย โดยว่าจ้างเป็นจำนวนเงิน 440,000 บาท ขณะเดียวกันนายทวี พุทธจันทร์ ก็ถูกจับกุมได้ที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งนายทวีปฏิเสธข้อกล่าวหาและขอสู้คดีในชั้นศาล

จากการสอบสวนทั้งหมด ตำรวจแน่ใจว่าผู้อยู่เบื้องหลังการสังหารนายแสงชัย คือนางอุบล บุญขโรธร โดยนางอุบลได้เข้ามาพบกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจในวันที่ 24 มิถุนายน 2539 แต่ต่อมาทางพนักงานก็สั่งไม่ฟ้องนางอุบลเพราะหลักฐานไม่เพียงพอ แต่สั่งฟ้องนายทวี

การพิจารณาในชั้นศาล ทางเจ้าพนักงานได้เบิกตัวพยานโจทก์ พนักงานสอบสวน และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาขึ้นศาล รวมทั้งมือปืนทั้ง 4 คนที่ศาลได้ตัดสินจำคุกตลอดชีวิตไปก่อนหน้านี้ด้วย ซึ่งมือปืนทั้ง 4 คนได้กลับคำให้การจากที่เคยให้ไว้ โดยอ้างว่าไม่เคยรู้จักนายทวีมาก่อน แต่ถูกบังคับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สารภาพ ขณะเดียวกันทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ก็ได้นำเทปข่าวการสารภาพของคนร้ายทั้ง 4 มาเป็นหลักฐานประกอบในศาล ซึ่งการพิจารณาคดีในชั้นศาลยังดำเนินอยู่

3) ข่าวชุด "ไล่ล่าขบวนการค้าสิ่งของหนีภาษีทางบกและทางทะเล สถานีโทรทัศน์ไอทีวี

1) การค้าสิ่งของหนีภาษีทางบก ชาวบ้านในอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา หลายคนประกอบอาชีพลักลอบขนของหนีภาษีข้ามชายแดนไทย-มาเลเซีย ทั้งขนเข้ามาและลอบนำออกไป ซึ่งแม้ทางราชการโดยกรมศุลกากร จะตั้งด่านตรวจจับขึ้นระหว่างพื้นที่เขตประดังเบซา แต่ชาวบ้านเหล่านี้ก็ไม่ได้เกรงกลัว อาศัยช่วงกำแพงหรือเขตแดนที่ลึบสายตา ที่ถูกขนานนามว่า "รูหมารอด" ขนถ่ายสินค้าข้ามไปมาอยู่เสมอ โดยชาวบ้านที่ลักลอบขนของหนีภาษี กล่าวว่า พวกตนไม่กลัวที่จะถูกจับกุม เพราะคิดว่าไม่ใช่ความผิดร้ายแรงอะไร และไม่มีทางเลือก ถ้าไม่ทำอย่างนี้ก็อดตาย หลายคนบอกว่าเป็นเหมือนเกม ถ้ารอดก็โชคดี แต่ถ้าถูกจับได้ก็ไม่ขาดเงินอะไร

การลักลอบขนย้ายสินค้าหนีภาษีจะกระทำด้วยการเดินเท้าของชาวบ้าน หรือที่ทางศุลกากรจะเรียกว่า "กองทัพนมด" เป็นขั้นตอนแรก ก่อนจะนำไปบรรทุกใส่ท้ายรถมอเตอร์ไซด์ หรือแอบบรรทุกในตู้สินค้ารถไฟ อย่างไรก็ตามทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้ให้สัมภาษณ์ว่ามีการสกัดจับอย่างเข้มงวดอยู่ตลอดเวลา แต่ถึงกระนั้นก็ยังมียุทธ์เสี่ยงเข้ามาทำอยู่เสมอ เพราะผลตอบแทนดี หลายคนมีรายได้ถึงเดือนละประมาณ 1 แสนบาท

2) การค้าสิ่งของหนีภาษีทางทะเล นอกจากการติดตามจับกุมขบวนการขนของหนีภาษีทางบกแล้ว เจ้าหน้าที่ศุลกากรในเขตจังหวัดภาคใต้หลายจังหวัด ยังได้ติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดเหล่านี้ทางทะเลด้วย ตัวอย่างเช่นบริเวณทะเลอันดามัน ที่มีเขตน่านน้ำเชื่อมติดกับประเทศมาเลเซีย ก็เป็นพื้นที่หนึ่งที่มีเรือลักลอบขนสินค้าหนีภาษีชนิดต่างๆ รวมไปถึงน้ำมันเถื่อนและทองคำ ใช้เป็นเส้นทางในการขนสินค้าข้ามเข้ามาหรือหลบออกไปนอกประเทศไทย โดยการดำเนินการจับกุมนั้น ทางเจ้าหน้าที่จะวางแผนการสกัดจับเรือขนของหนีภาษีจากข้อมูลที่สายรายงานมาอย่างรัดกุม ซึ่งแม้จะมีการกำชับว่าอย่าใช้กำลังโดยไม่จำเป็น แต่เจ้าหน้าที่ทุกคนก็เตรียมอาวุธไว้อย่างพร้อมเพียง อาทิ ปืนกล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในการตรวจค้นและจับกุมแต่ละครั้งมีโอกาสจะเกิดการปะทะกันสูง

โดยทีมข่าวได้ติดตามไปร่วมสังเกตการณ์การดักจับเรือขนของหนีภาษีที่จุดทะเลเบียนจากประเทศปานามา ซึ่งได้เดินทางมาจากประเทศสิงคโปร์ แต่ไม่พบเรือดังกล่าวผ่านเข้ามา ทางเจ้าหน้าที่จึงหยุดทอดสมอและตรวจค้นเรือประมงที่ผ่านไปมาในบริเวณนั้น และตรวจจับเป้าหมายด้วยการใช้สัญญาณเรดาร์แทน ซึ่งก็ไม่มีควมคืบหน้า ดังนั้นทางเจ้าหน้าที่จึงขยายการติดตามไปสู่ภาคพื้นดิน โดยนำกำลังเข้าตรวจค้นโกดังเก็บของหนีภาษีของพ่อค้าหนีภาษีรายใหญ่ แต่ก็ไม่พบใคร มีเพียงสินค้าจำนวนไม่มากถูกทิ้งอยู่ทางเจ้าหน้าที่ศุลกากรได้แสดงความคิดเห็นถึงความล้มเหลวในการปฏิบัติงานครั้งนี้ว่า นำมาจาก "ข่าวรั่ว" ที่ทำให้คนร้ายไหวตัวทันและหลบหนีไปเสียก่อน

4) ข่าวชุด "โรคแอนแทรกซ์" สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ได้เกิดเหตุมีผู้เสียชีวิตจำนวน 1 คน และป่วย 7 คน ที่ชุมชนริมคลองสะแก เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร เนื่องจากได้รับเชื้อโรคประเภทปากเปื่อยเท้าเปื่อยชนิดหนึ่ง ที่เรียกว่า "โรคแอนแทรกซ์" ซึ่งเป็นโรคที่เกิดขึ้นในโคกระบือ และสามารถติดต่อมาถึงคนได้ โดยผู้ที่เสียชีวิตและผู้ป่วยได้รับเชื้อจากการบริโภคเนื้อวัวที่เสียชีวิตโดยไม่ทราบสาเหตุมาก่อน ทำให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ผู้คนเป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้คาดว่าวัวที่เป็นพาหะนำเชื้อมาสู่คนนั้น ติดเชื้อมาจากวัวที่ถูกลักลอบนำมาจากชายแดนไทยพม่า ในเขตจังหวัดตาก และนำมาเลี้ยงร่วมกับวัวจำนวนมากในโรงฆ่าสัตว์เถื่อนในบริเวณชุมชนแห่งนี้ โดยนายแพทย์ชจิต ชูปัญญา รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มหานคร ฝ่ายสาธารณสุข ได้เดินทางไปยังสถานที่ที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อโรคชนิดนี้ พร้อมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง หลังจากตรวจสอบแล้วได้ให้สัมภาษณ์ว่า ผู้ที่มีโอกาสได้รับเชื้อชนิดนี้ คือผู้ที่นิยมรับประทานเนื้อวัวหรือเนื้อกระบือแบบดิบๆ หรือไม่สุกพอ โดยอาการที่พบคือผู้ติดเชื้อจะมีตุ่มแดงขึ้นตามร่างกาย มีหนองและจะกลายเป็นแผลคล้ายถูกบุหรี่จี้ และโรคแอนแทรกซ์เป็นโรคที่ติดต่อกันจากวัวไปยังคน ไม่สามารถติดต่อกันระหว่างคนต่อคนได้

โดยทางเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ได้ทำการสกัดการแพร่กระจายของโรคแอนแทรกซ์ด้วยการใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรค ทำความสะอาดคอกสัตว์ของประชาชนในบริเวณชุมชนริมคลองสะแก ทางด้านสำนักอนามัยของกรุงเทพมหานครก็ได้เข้าไปดูแลผู้ติดเชื้อ และให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชนดังกล่าว สำหรับปัญหาเร่งด่วนที่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเข้าไปดำเนินการควบคุมก็คือ สปอร์ของเชื้อโรคแอนแทรกซ์สามารถมีชีวิตอยู่ในพื้นดินได้ถึง 10-20 ปี และมีโอกาสแพร่เชื้อมายังคนได้ จึงต้องเร่งหาทางตรวจสอบและกำจัดสปอร์ดังกล่าว ซึ่งทางรองผู้ว่ากรุงเทพมหานครฝ่ายสาธารณสุข ได้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องนี้ว่า จะต้องมีการกักบริเวณสัตว์ไม่ให้ออกนอกพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดก่อนในขั้นแรก และจะประสานงานกับทางกรมปศุสัตว์ในการ扑ไ้เชื้อเรื่องสปอร์ของโรคที่ฝังตัวอยู่ในพื้นดิน

ขณะเดียวกันชาวบ้านชุมชนริมคลองสะแกหลายคน ได้แสดงความคิดเห็น อยากให้ทางราชการเข้ามาแก้ไขปัญหาได้อย่างจริงจัง เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นการเข้ามาดูแลเพียงชั่วขณะเท่านั้น นอกจากนี้ ชาวบ้านยังได้แสดงความวิตกกังวลในเรื่องสปอร์นำโรคที่ฝังตัวอยู่ในพื้นดินเป็นระยะเวลานานจะติดต่อไปยังประชาชนในบริเวณนี้ได้อีก เพราะชาวบ้านโดยส่วนใหญ่ มักจะใช้พื้นที่ต่าง เช่น สนามหญ้าหรือลานดิน เป็นที่พบปะกัน โดยเฉพาะเด็ก ๆ

ในเรื่องนี้นั้น นายพิจิตร รัตกุล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้แถลงข่าวร่วมกับกรมปศุสัตว์ว่าได้กำหนดให้พื้นที่ชุมชนริมคลองสะแกเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราว เป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน และมีการกำหนดมาตรการควบคุมโรคแอนแทรกซ์ไว้ 6 ประการคือ

1. การให้ยาปฏิชีวนะแก่ผู้ติดเชื้อ
2. การติดตามรักษาผู้ติดเชื้ออย่างใกล้ชิด
3. การฉีดวัคซีนวัว
4. การล้างคอกสัตว์ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

- 5.ห้ามไม่ให้เคลื่อนย้ายสัตว์ออกนอกพื้นที่แพร่ระบาด
- 6.ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับโรคแอนแทรกซ์

นอกจากนี้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยังได้กล่าวเตือนประชาชน อย่างบริเวณเนื้อสัตว์ที่ตายโดยไม่ทราบสาเหตุ และไม่ควรบริโภคเนื้อวัวแบบสุกๆ ดิบๆ

กรณีการแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์นี้ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความหละหลวมของระบบราชการในเรื่องการดูแลด้านสาธารณสุขของทั้งคนและสัตว์เลี้ยง และแสดงถึงความเห็นแก่ได้ของคนบางกลุ่ม ที่หลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงผลเสียต่อผู้อื่น ส่วนการแก้ไขปัญหาของทางราชการนั้น มักจะเน้นไปที่การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เช่น การรักษาผู้ติดโรค การทำความสะอาดคอกสัตว์ หรือหลังจากมีข่าวการเสียชีวิตของผู้ที่ติดเชื้อประชาชนในวงกว้างเกิดความตื่นตระหนก และระมัดระวังในการบริโภคเนื้อมากขึ้น แต่ต้นเหตุจริงๆ คือมีผู้ลักลอบนำวัวเข้าประเทศหรือข้ามพื้นที่ โดยหลีกเลี่ยงการตรวจของเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ และนำมาขายแก่โรงฆ่าสัตว์เถื่อนหรือผู้ที่ต้องการซื้อ ซึ่งทางการควรหันมาสนใจเรื่องนี้อย่างจริงจังมากกว่า

ทั้งนี้ หลังจากการแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์ในพื้นที่ชุมชนริมคลองสะแก ทำให้ประชาชนในชุมชนดังกล่าวหลายคนสงสัยว่าตนมีโอกาสจะติดเชื้อ และเข้ารับการตรวจจากเจ้าหน้าที่อนามัย และขอยาปฏิชีวนะมารับประทาน แม้กระทั่งทางโรงเรียนนาถนาวอุปถัมภ์ ยังประกาศให้นักเรียนที่สงสัยว่าจะได้รับเชื้อหยุดเรียนได้ 2 วัน เพื่อไปรับการตรวจจากสถานีอนามัยหรือโรงพยาบาลได้

ทางด้านหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้มีการเคลื่อนไหวในเรื่องนี้ โดยทางกรุงเทพมหานครมีคำสั่งไปยังเขตต่างๆ ให้กวดขันในเรื่องโรงฆ่าสัตว์เถื่อน ส่วนทางกระทรวงสาธารณสุขคือ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ ก็ได้แถลงข่าวร่วมไม่ให้ประชาชนตื่นตระหนกในเรื่องดังกล่าวจนเกินเหตุ เพราะเป็นโรคที่ไม่ระบาดในวงกว้างและระบาดในระยะสั้นๆ เท่านั้น

สำหรับในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศก็มีการตื่นตัวในเรื่องโรคนี้ในหลายพื้นที่ เช่นที่อำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย พบผู้ติดเชื้อนี้ถึง 18 คน เนื่องจากบริโภคเนื้อวัวดิบเข้าไป ขณะที่เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก ได้เข้มงวดในการป้องกันการแพร่

ระบาดมากขึ้น โดยมีการห้ามนำวัวจากประเทศพม่าข้ามพรมแดนเข้ามา และมีการกักบริเวณวัวที่สงสัยว่าจะติดโรค ส่วนทางภาคใต้ เช่นจังหวัดยะลา ก็ได้รับผลกระทบ คือการส่งออกวัวไปยังประเทศมาเลเซียมีจำนวนลดลงอย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้ตลาดค้าเนื้อวัวทั่วประเทศยังมีสภาพซบเซาลง โดยเฉพาะตลาดค้าปลีก เช่น ที่จังหวัดสงขลา จังหวัดกาฬสินธุ์ หรือตลาดหลายแห่งในกรุงเทพมหานคร มียอดขายในแต่ละวันลดลงถึง 50% ทำให้มีพ่อค้าขายเนื้อจำนวนหนึ่งเข้าพบรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครฝ่ายสาธารณสุขให้เร่งสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องดังกล่าว

สำหรับร้านอาหารที่ใช้เนื้อวัวเป็นหลักในการประกอบอาหาร เช่นร้านก๋วยเตี๋ยวเรือ บริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ยังมีพ่อค้ามาอุดหนุนเป็นจำนวนมาก แม้ผู้ประกอบการจะบอกว่ามีจำนวนที่น้อยลง โดยทางด้านลูกค้าที่มารับประทานก๋วยเตี๋ยวเนื้อวัวได้แสดงความมั่นใจว่าเนื้อวัวที่ตนรับประทานปลอดภัยเพราะแน่ใจว่ามาจากคนละพื้นที่กับที่มีการแพร่ระบาด และแน่ใจในการควบคุมโรคของกระทรวงสาธารณสุข ส่วนร้านอาหารประเภทฟาสต์ฟู้ดที่จำหน่ายแฮมเบอร์เกอร์ไม่ได้รับผลกระทบในเรื่องนี้เท่าใดนัก

และในที่สุด หลังจากพบการแพร่ระบาดของโรคแอนแทรกซ์ที่ชุมชนริมคลองสะแกครบ 7 วัน ทางกรุงเทพมหานครและกรมควบคุมโรคติดต่อก็ได้ออกมายืนยันว่าโรคดังกล่าวได้สงบลงแล้ว โดยทางสำนักอนามัยของกรุงเทพมหานครได้ทำการตรวจประชาชนในพื้นที่จำนวน 623 คน และไม่พบผู้ติดเชื้อเพิ่มเติมจากวันแรก ซึ่งโรคแอนแทรกซ์มีระยะฟักตัว 7 วัน ถ้ายังมีผู้ติดเชื้ออีก ก็จะต้องแสดงอาการให้เห็นแล้ว ดังนั้นจึงแน่ใจได้ว่าโรคดังกล่าวถูกควบคุมไว้เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ทางอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อได้ย้ำอีกครั้งไม่ให้ประชาชนตื่นตระหนกจนเกินเหตุ เพราะโรคแอนแทรกซ์เป็นโรคที่ไม่อันตรายถึงชีวิต อาการจะเกิดกับผิวหนัง เช่นเป็นตุ่มคัน และรักษาได้ด้วยการใช้ยาปฏิชีวนะ

ประวัติผู้เขียน

นายตฤตถ์ นพคุณ เกิดเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2515 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต จากภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2536 และได้เข้าทำงานในตำแหน่งผู้สื่อข่าว ของ ฝ่ายข่าวในประเทศ ไอบีซีเคเบิลทีวี จากนั้น ในปีการศึกษา 2539 ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

